

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 58. Ecclesiæ Hierosolymitanæ Jurisdictio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. A.C. 1107. factione & Rege irato fuisse pulsum, Ebremarum vero Sedem Episcopi viventis, & Ecclesiastica Communionem fruentis usurpasse. Quare Sacræ Sedis Auctoritate eum a Patriarchatu deposuit; quia autem de cetero Ebremarum virum simplicem & pium esse constabat, eundem Ecclesiæ Casariensi tunc vacanti præfecit. Cum deinde Clerici populusque electione alterius Patriarchæ Jerosolymitani contenderent, die ad hoc negotium, pro more antiquo pertractandum, præstituta, post longam deliberationem, omnes tandem Gibellinum Legatum elegerunt, & in Sede Patriarchali collocarunt. Non defuerunt, qui dicerent, istud quoque Arnulphi artibus effectum, ut in hac Cathedra Senecio subrogaretur, qui per ætatem diu vivere non posset. Gibellinus tamen Ecclesiam Jerosolymitanam annis quinque rexit.

§. LVIII.

Ecclesiæ Jerosolymitanæ Jurisdictio.

Guil. Tyr. lib. XI. c. 28. Pasch. P. ep. 18. Gibellino sedente, Balduinus Rex, forsitan Clericis id consilium suggerentibus, Romam Legatos misit, qui peterent, ut omnes urbes & provinciæ, quas potestati Infidelium eriperet, Jurisdictioni Ecclesiæ Jerosolymitanæ subjicerentur. Idque ei Paschalis Papa concessit, data Bulla, in qua dicit: *Ecclesia-*

*clesiarum, quæ in vestris partibus sunt, sæcul. XII.
diutina Infidelium possessio confudit. Cum A.C. 1107,
itaque certos ejus fines assignare nequeamus, tuis precibus duximus annuendum, ut quia ad Ecclesiam Jerosolymitanam ex Barbarorum unguibus liberandam generosum pectus tuum extremis periculis ob-
ficere non horruisti, quascunque Infidelium urbes cepisti, vel deinceps ceperis, ejusdem Ecclesiæ Regimini Dignitatique sub-
ceant, & earundem Episcopi Patriarchæ, tanquam proprio Metropolitanò, obediant. Alteram Bullam Papa ad Gibellinum Patriarcham direxit, in qua eandem potestatem ipsi ejusque Successoribus concedit.*

ep. 19.

At Bernardus, Patriarcha Antiochenus Latinus, cum cognosceret, quantum istud privilegium Jerosolymitanæ Ecclesiæ datum Sedi suæ noceret, missis Romam Nunciis querelas ad Papam deferri jussit. (*) Qui, ut injuriæ impatientem mitigaret, data Epistola Sedem Antiochenam dilaudat, quam S. Petri præsentia prius quam Romanam illustrasset, & ad-

ep. 20.

dit:

(*) Bernardus Patriarcha Antiochenus Latinus subrogatus fuerat Joanni Patriarchæ Græci Ritus, sponte discedenti, quod intelligeret, se Episcopum Græcum Fidelibus Latini Ritus fatis prodesse non posse. Ut supra Lib. LXIV. §. 58.

Hist. Eccles. Tom. XVI. M me-

Sæcul. XII. dit: *Si quid ergo vel Antiochenæ vel Je-*
A.C. 1108. *rosolymitanæ Ecclesiæ aliter fortasse quam*
oportuit de Parochiarum finibus scripsi-
mus, id nec levitati nec malitiæ adscriben-
dum est, nec propterea scandalum excitan-
dum, quoniam maxima locorum distan-
tia & antiquorum nominum commuta-
tio, quæ civitatibus vel provinciis accidit,
non modicam nobis ambiguitatem vel
ignorantiam attulerunt. Ceterum ex-
optamus suum Jus & honorem quibuscun-
que Ecclesiis conservare. Hic dispicimus,
negotia remotarum Regionum, causa
non satis cognita, curare velle, rem esse
maximo errandi periculo obnoxiam.

§. LIX.

Ecclesia Anglicana.

In Anglia incontinentes Clerici satis
 coerceri non poterant; complures
 enim Presbyteri mulieres domi retine-
 bant, alii concubinas falsa matrimonii
 specie ducebant. Quibus malis ut me-
 deretur Rex, cum Festum Pentecostes,
 quod anno millesimo centesimo octavo
 in diem vigesimam quartam Maji incide-
 bat,

Edmer. 4.
Nov. n. 43.

meminimus. Sed quæri merito posset, an non
 ad conservandam & propagandam apud Græ-
 cos veram fidem expeditisset, Græcorum Ritus
 non tollere in Ecclesiis, quæ illum a principio
 amplexæ huc usque retinuerant?